

Rakun ve Kokarca

Jane MEADOW

Rakun ve Kokarca

Jane MEADOW

Eğrelti otlarının fışkıran bir derenin yanında kıvrıldığı yemyeşil bir ormanlık alanda, Rocky adında küçük bir rakın eğri bir meşe ağacının altında yaşıyordu. Yumuşak gri tüyleri, parlak kehribar rengi gözlerinin çevresinde siyah bir haydut maskesi ve siyah-gri halkalı gür bir kuyruğu vardı. Boynunda kendi bağladığı küçük kırmızı bir boyunbağı taşıyordu. Rocky her şeye meraklıydı ve her zaman selam vermeye hazırdı.

Çok uzakta değil, devrilmiş bir kütüğün altındaki sıcacık bir inde kokarca Stella yaşıyordu. Tüyleri parlak siyahtı ve başından kabarık kuyruğuna kadar cesur beyaz bir şerit uzanıyordu. Yumuşacık koyu gözleri, küçük pembe bir burnu vardı ve bir kulağının arkasına sarı bir çiçek sıkıştırılmıştı. Stella nazik ve neşeliydi, kapı eşiğini süpürürken mırıldanırdı.

Ormanlık alandaki komşular Rocky'ye ya da Stella'ya pek uğramazdı. "Rakunlar sinsi olur," diye fısıldardı tavşanlar, oysa Rocky hayatında hiçbir şeyi sinsice yapmamıştı. "Kokarcalar kokar," derdi geyikler burunlarını tutarak, oysa Stella daha çok çimen ve çiçek kokardı. Bu yüzden Rocky ile Stella çoğu zaman yalnız oynar, derenin karşısından birbirlerine el sallarlardı.

Güneşli bir sabah Rocky, Stella'yı su kenarında böğürtlen toplarken buldu. "Günaydın!" diye seslendi. "Öğle yemeğimi benimle paylaşmak ister misin?" Stella şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. Kimse ona daha önce bunu sormamıştı. "Evet, lütfen," dedi yumuşak bir sesle ve sıcacık, düz bir kayanın üstüne birlikte oturdular. Güneş yükselene kadar konuştular, güldüler.

O günden sonra Rocky ile Stella en iyi arkadaş oldular. Meşe palamutlarını derede yarıştırdılar, dallardan ve yapraklardan minik kayıklar yaptılar. Stella, Rocky'ye en tatlı böğürtlenlerin nerede yetiştiğini gösterdi; Rocky de ona devrilmiş bir dalın üstünde nasıl dengede durulacağını öğretti. "Tanıdığım en iyi kalpli arkadaşsın," dedi Stella. "Sen de en neşelisisin," dedi Rocky.

Ama diğ er hayvanlar yine de uzak duruyordu. Rocky el salladığında sincaplar ağ açlarına kaçış ırdı. Stella yanlarından ge tiğ inde fareler mantarların arkasına saklanırdı. "Bizi baş belası sanıyorlar," diye i   ekti Stella. Rocky halkalı kuyruğ unu kıpırdatıp derin derin d ş nd . " yleyse onlara ger ekte kim olduğ umuzu g sterelim," dedi.

Rocky cebinden bir ağaç kabuğu parçası çıkarıp bir plan çizdi. "Bir orman buluşması düzenleyeceğiz," diye duyurdu. "Oyunlar, ikramlar ve herkese bir hoş geldin!" Stella minik patilerini çırttı. Davetiyeleri yapraklara yazıp taşların ve köklerin altına sıkıştırdılar. "Gelin, oynayalım," diyordu davetiyeler. "Bir arkadaşınızı da getirin. Herkes hoş geldi."

Bütün hafta çalıştılar. Stella bal gibi tatlı böğürtlenler topladı ve harika kokan minik çekirdekli kekler pişirdi. Rocky zıplama oyunu için düz taşlar üst üste dizdi, halka atma oyunu için dallara kurdeleler bağladı. Böğürtlen suyuyla üstüne HOŞ GELDİNİZ, ARKADAŞLAR yazan bir tabela boyadılar. "Sence biri gelir mi?" diye sordu Stella. "Gelirlerse hazır olacağız," dedi Rocky.

Buluşma sabahı Rocky kırmızı boyunbağını her zamankinden daha özenli bağladı, Stella kulağının arkasına taze bir sarı çiçek sıkıştırdı. İkramları düz bir kütüğün üstüne yerleştirip beklediler. Orman sessizdi. Bir yaprak hışırdadı. Sonra bir tavşan eğrelti otunun arkasından burnunu kıpırdatarak dışarı baktı. Ardından bir sincap usulca yaklaştı.

Sincap çekirdekli kekleri kokladı. "Ne güzel kokuyorlar," dedi utangaç bir sesle. Stella en sıcak gülümsemesini gösterdi. "Lütfen bir tane dene. Bu sabah ben yaptım." Sincap önce küçük bir ısırık aldı, sonra koca bir keki mideye indirdi. "Nefis!" diye cıvıladı. Tavşanlar, fareler ve meraklı bir geyik, güzel kokular ve yumuşak seslerin çekimiyle birer birer gölgelerden çıktı.

Sonra harika bir şey oldu. Geyik halka atma oyununu denedi ve bir kurdele boynuzlarına konduğunda kahkahayla güldü. Tavşanlar taş yolda zıpladı, birbirlerini alkışladılar. Rocky herkese meşe palamutlarıyla komik bir oyun öğretti, Stella herkese böğürtlen suyu doldurdu. Orman kıkırtılarla ve mutlu sohbetlerle doldu. "Bu en güzel gün," dedi küçük bir fare.

"Sizin hakkınızda yanlışmışız," dedi geyik nazikçe. "Rakunlar sinsidir, kokarcalar kokar sanmıştık. Ama ikiniz de düşünceli ve cömertsiniz." Stella'nın gözleri parladı. "Biz sadece arkadaş istemiştik," dedi. Rocky başını salladı. "Görünüş ve koku, bir kalpte ne olduğunu söylemez." Hayvanlar başlarını salladı, biraz utanmış ve çok şaşırmışlardı.

"Öyleyse bunu düzeltelim," dedi tavşan. Herkes ikramları toplamaya ve kurdeleleri bir araya getirmeye yardım etti. Geyik bir dahaki sefere elma getirmeye söz verdi. Sincaplar fener asmayı teklif etti. "Gelecek hafta aynı saatte?" diye sordu fare. Rocky ile Stella o kadar geniş gülümsediler ki yanakları acıdı. "Gelecek hafta aynı saatte," dediler birlikte ve bütün orman sevinçle bağırdı.

Ondan sonra orman hiç eskisi gibi olmadı. Komşular sohbet etmek için Rocky'nin meşe ağacına uğradı, Stella'nın ini böğürtlen pikniklerinin gözde yeri oldu. Hayvanlar tüyden bir maskenin ya da sırttaki bir şeridin ötesine bakmayı öğrendi. "Birine merhaba demeden onu tanıyamazsın," dedi geyik ve herkes aynı fikirdeydi.

Güneş batarken Rocky ile Stella sıcacık, düz kayalarına oturmuş son çekirdekli keki paylaşıyorlardı. "Ne tuhaf," dedi Stella, "biz sadece bir arkadaş istemiştik, koca bir orman bulduk." Rocky halkalı kuyruğunu mutlulukla kıpırdattı. "İyilik böyledir işte," dedi. "Durmadan büyür, büyür." Ateş böcekleri parıldadı, iki arkadaş gülümsedi.

Yani o yemyeşil ormanlık alana bir gün yolunuz düşerse, tavşanlarla rakınların birlikte oynadığını, geyiklerin kokarcalarla elma paylaştığını göreceksiniz. Kırmızı boyunbağı Rocky ile sarı çiçekli Stella sizi de eğlenceye katılmaya çağırarak. Görünüş kişiliği belirlemez, diyecekler size. Dostluk ve kabul, ormanlık alanı herkes için daha mutlu bir yuva yapar.